

Resolució 275/2021, de 18 de març**Número d'expedient de la Reclamació:** 23/2021**Administració reclamada:** Institut Català de la Salut**Informació reclamada:** Carta de denúncia contra la persona reclamant**Sentit de la resolució:** Estimació parcial i pèrdua parcial sobrevinguda d'objecte.

Resum: Per tant, als efectes de restar obligat a la tramitació d'una sol·licitud d'informació d'acord amb el procediment regulat a l'LTAIPBG, no és rellevant ni quina administració és l'autora de la informació, ni l'adscripció del registre públic on s'ha presentat la sol·licitud, ni si la informació que es sol·licita està inclosa o no en un expedient administratiu, ni tampoc quin òrgan l'impulsa; el que és rellevant és si l'administració a la que s'adreça la sol·licitud d'informació disposa materialment de la informació sol·licitada, i tant l'ICS com la DGFP en disposen, de manera que qualsevol dels dos òrgans pot ser requerit per aportar-la per satisfer el dret d'accés, sens perjudici de les facultats de la unitat directiva de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de transparència per establir criteris corporatius per a la derivació, tramitació i resolució de les sol·licituds d'informació que puguin afectar més d'un òrgan i que assegurin que tots ells poden aportar al procediment els elements informatius de criteri que hagin de ser tinguts en compte per l'òrgan al que li correspongui resoldre-la, qüestió aquesta que clarifica i ordena el recent Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, no vigent encara en el moment de tramitar-se la sol·licitud. L'accés a les dades personals que contingui l'escrit objecte de reclamació s'ha d'avaluar aplicant els articles 23 i 24 LTAIPBG, que són el marc legal regulador de la cessió de dades personals quan es contenen en informació pública sobre la que s'exerceix el dret d'accés a la informació, tal i com expressament ho preveu tant la legislació de transparència en els articles citats, com la de protecció de dades personals (Disposició addicional segona de la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, LOPDGDD). Les dades personals de la persona destinatària de l'escrit (nom i cognoms, càrrec, dades de contacte), en tant que dades merament identificatives de personal al servei de les administracions públiques, no han de ser anonimitzades per aplicació de l'article 24.1 LTAIPBG i 70.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública. Pel que fa a les dades personals identificatives de l'autora de l'escrit (nom i cognoms o càrrec) quedarien incloses en el règim de l'article 15 RGPD, en tant que identificarien la font de les dades personals objecte d'accés; certament, no se li ha pogut fer trasllat de la sol·licitud ni de la reclamació, per manca de dades de contacte, però tanmateix és una informació que ja coneix i aporta per la pròpia persona reclamant, de manera que l'accés que es reclama no afectaria ni la seva protecció ni suposaria cap dany en la privacitat d'ella. Nogensmenys, escau advertir que l'article 15 RGPD només s'aplica a la identificació de la font, i per tant, no s'hi inclou en aquest règim d'accés a dades pròpies qualsevol altra informació personal de l'autora que es contingui en l'escrit, a la que correspondrà aplicar l'article 23 LTAIPBG si fa referència a la seva salut o altres categories sensibles de dades personals, o bé el règim de ponderació de l'article 24.2 LTAIPBG, d'acord amb els criteris que seguidament s'esmentaran. A la resta de dades personals, de l'autora o de tercers afectats, correspon aplicar-hi el règim d'accés ponderat prevista a l'article 24.2 LTAIPBG, amb base a les circumstàncies que l'esmentat precepte estableix de forma no taxativa: temps transcorregut, finalitat específica de l'accés, dades de menors o afectació de la seguretat de les persones, aplicant els principis generals establerts en la mateixa llei: aplicació restrictiva del límit en benefici del dret d'accés (article 20.2 LTAIPBG) de forma proporcional a la seva finalitat i

atenent a la concurrència d'un interès públic superior (article 22.1 LTAIPBG). Nogensmenys, caldrà tenir en compte el principi de minimització en el tractament de les dades personals previst a l'article 5.1.c de l'RGPD, d'acord amb el qual el tractament (o cessió) de dades personals serà lícit en la mesura en què les dades siguin adequades, pertinents i limitades al que és necessari en relació amb la finalitat per a la qual es cedeixen. Per tant, tenint en compte que la finalitat de l'accés és la defensa dels drets de la persona reclamant de les acusacions i denúncies formulades contra ell, resultaran adequades les dades personals rellevants i pertinents per a la seva defensa, i esdevindran excessives i contràries al principi de minimització les dades personals de tercers contingudes a l'escrit que no siguin rellevants i adequades per assolir aquesta finalitat de pròpia defensa.

Paraules clau: Generalitat. Entitats de dret públic. Persona denunciada. Denúncia. Reclamació contra silenci. Derivació. Òrgan competent. Dades pròpies. Dades personals. Principi de minimització. Finalitat de l'accés.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego

Antecedents

1. L'11 de gener de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 23/2021, presentada contra l'Hospital Universitari de la Vall d'Hebron, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 10 de desembre de 2020 la persona reclamant presenta una instància al registre de l'Hospital Universitari Vall d'Hebron en la què exposa que té constància que una doctora hauria presentat un escrit de queixa o denúncia a Recursos Humans de Vall d'Hebron fent referència a diferents professionals de l'Hospital, i que s'hauria donat trasllat d'aquest escrit a molts d'ells, però no a tots, i demanava: "1. Que se m'aclareixi de manera indubitada per aquesta part d'aquesta direcció de recursos humans si pel meu nom o pel càrrec que desenvolupo en aquest Hospital com a [...], aparec mencionat en aquest escrit de queixa o de denúncia. 2. En cas de resposta afirmativa al punt anterior, que se'm traslladi amb la major brevetat còpia íntegra de l'escrit, per garantir el meu dret a la defensa en cas de que em vegi obligat a exercir-la per qualsevol mitjà i no provocar la meva indefensió".
3. La Reclamació presentada l'11 de gener de 2021 assenyala que no hauria rebut la informació reclamada i argumenta que presenta la reclamació pels motius següents: "Em consta per diverses fonts, i Recursos Humans de l'Hospital admet, l'existència de l'escrit de queixa o denúncia formulat cap a varis membres del servei d'hematologia de l'Hospital per part d'una exmembre del servei; tinc la sospita de que aparec mencionat en aquest escrit, he sol·licitat a Recursos Humans aclariment sobre si hi consto al·ludit, i en cas de ser-ho

efectivament també els he demanat còpia de l'escrit per exercir la meua defensa pels mitjans que la llei posi al meu abast”.

4. El 13 de gener de 2021 la persona reclamant s'adreça a aquesta Comissió i aporta l'escrit següent d'al·legacions: “En relació amb la meua sol·licitud de referència, i davant de la brevetat imposada pels camps requerits en el formulari de contacte amb aquesta comissió, voldria afegir el següent: 1. Que la còpia de la que disposen altres membres del servei d'hematologia de l'Hospital és íntegra, sense que n'hagin ocultat cap dada personal de cap de les persones que hi apareixen. 2. Que la meua petició davant d'aquesta comissió es motiva no només pel dret a la meua defensa en el context d'un hipotètic (i improbable, per manca de tota fonamentació) procediment disciplinari, sinó sobretot, perquè el que pretenc és dotar-me d'arguments i de mitjans de prova legals per considerar l'existència de possibles injúries o calumnies contra mi i avaluar la possibilitat d'actuar en conseqüència, així com poder afegir la denúncia de [...] a les proves que reuneixo com a base documental de mobbing. 3. Si tot i la filtració de la còpia íntegra de l'escrit de [...] a algun membre del servei d'hematologia, per part d'aquesta comissió s'entengués que és pertinent tanmateix garantir el meu accés al document però ocultant-ne dades de terceres persones i mantenint-hi les meves, demano que es procedeixi d'aquesta manera per tal que el meu dret de defensa quedi degudament assegurat”.
5. El 15 de gener de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 18 de gener de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Institut Català de la Salut (ICS) i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 30 de gener de 2021 la persona reclamant aporta tres correus electrònics intercanviats amb la cap d'Assumptes Jurídics de Recursos Humans de la Vall d'Hebron en relació amb la sol·licitud, en els que es demanaria a la persona reclamant contacte telefònic per parlar de la seva sol·licitud, i se la informaria que l'escrit sol·licitat s'hauria derivat a la Direcció General de Funció Pública, per ser de la seva competència.

8. El 8 de febrer de 2021, l'ICS comunica a la GAIP l'informe jurídic i l'expedient sol·licitats per la Comissió. A l'informe es relacionen els antecedents de fet relatius a l'objecte de la reclamació i també les actuacions dutes a terme durant la tramitació de la sol·licitud. L'informe deixa palès que a l'escrit objecte d'aquesta reclamació s'esmenta a la persona reclamant en un parell d'ocasions, així com que es va contactar amb la persona reclamant per correu electrònic informant-la de l'existència de l'escrit que sol·licitava i que havia estat derivat a la Direcció General de la Funció Pública (DGFP) per a la seva tramitació, i oferint-li una conversa posterior al respecte, i que malgrat aquesta informació parcial que havia rebut de l'ICS, l'endemà de finir el termini d'un mes des que havia formulat la seva sol·licitud la persona reclamant havia decidit presentar reclamació. L'informe també admet un error en la tramitació de la petició d'accés dirigit al Director de Recursos Humans de l'Hospital Universitari Vall d'Hebron (HUVH), que s'hauria d'haver tractat com una sol·licitud d'accés a la informació pública i tramès a la Unitat d'Informació de l'ICS per tal que la seva Direcció Gerència decidís sobre la seva admissió i sobre qui n'era competent per resoldre-la; i tanmateix, fa constar que no va ser fins que la GAIP va traslladar-li la reclamació que l'ICS va conèixer la sol·licitud d'informació. Manifesta, igualment, que un cop rebuda la reclamació, l'ICS va intentar-ne la derivació al Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública (DPDAP), al què considerava competent per resoldre-la ja que "l'escrit del qual demana còpia [...] no ha estat elaborat ni generat per aquest Institut, fou tramès a la DGFP i hores d'ara es conté en un expedient que es va tramitar per aquella direcció general d'acord amb el Protocol per a la prevenció, la detecció, l'actuació i la resolució de situacions d'assetjament psicològic laboral i altres discriminacions a la feina, ja que s'hi feia esment a un possible episodi d'assetjament laboral, circumstàncies que al nostre entendre permeten concloure que la competència per a resoldre aquesta SAIP recau en aquell Departament", però que el Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública no va considerar pertinent la derivació. En relació amb la sol·licitud d'accés a l'escrit de denúncia objecte de la reclamació, l'ICS manifesta que no aprecia cap motiu per denegar aquesta informació, tenint en compte que la persona reclamant, com a denunciat, tindria dret a accedir al document en cas d'haver-se incoat un expedient sancionador o tramitat una informació reservada. Argumenta que mentre la investigació arran del protocol d'actuació romangués oberta, aquesta informació tindrà el mateix tractament que la informació reservada, però considerant que ja s'havia tancat, no corresponia aplicar aquesta reserva. Pel que fa a la informació referida a terceres persones que apareguin en l'escrit, l'ICS considera que s'han d'ometre atès que la persona reclamant hi ha renunciat: "No es pot ignorar, en aquest sentit, que el mateix recurrent, en l'escrit adjunt a la reclamació formulada davant la GAIP, admet la possibilitat d'obtenir una còpia del document prèvia ocultació de les dades de tercers i mantenint les

seves, motiu pel qual prega que es procedeixi d'aquesta forma per tal de garantir el seu dret de defensa. Aquesta petició, que entenem en si mateixa delimita el petitum de la reclamació, entenem que hauria de portar a resoldre-la entenent no únicament que l'accés parcial impediria la comunicació de totes aquelles dades que identifiquen directa i indirectament totes aquelles persones que s'esmenten a l'escrit de denúncia". En tot cas, manifesta que si la resolució de la GAIP considerés que la informació personal de tercers s'ha de donar, caldria fer-los-en primer trasllat. I conclou dient que: "l'ICS considera que l'escrit del [...] de data 10 de desembre de 2020 és una sol·licitud d'informació pública que procedeix sigui tramitada d'acord amb el procediment previst a la LTAIPBG, en aplicació de l'article 13 d) LPAC, i que en tenir com a objecte un escrit que no fou generat ni elaborat per l'ICS i que es va lliurar a la DGFP en aplicació del Protocol per a la prevenció, la detecció, l'actuació i la resolució de situacions d'assetjament psicològic laboral i altres discriminacions a la feina, donant origen i incorporant-se a un procediment administratiu tramitat per aquella direcció general i ja finalitzat, procedeix la seva derivació i resolució com a SAIP per part del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública, per tal que procedeixi a lliurar el document en els termes que consideri oportuns, sens perjudici que finalment, i atesa la reclamació presentada, la GAIP, si així ho considera, determini qui procedeix que la resolgui o bé dicti en via de reclamació resolució expressa sobre el fons de la pretensió i la resolgui, prèvia pràctica dels tràmits procedimentals que consideri necessaris, determinat quina és l'entitat que ha de procedir al lliurament de còpia de la denúncia sol·licitada i ens quins termes".

9. El 9 de febrer de 2021 la Comissió demana informació addicional a l'ICS per tal que, a la vista del seu informe, aclareixi les qüestions següents: si, vist que estimava parcialment l'accés, havia comunicat a la persona reclamant l'ofertament de consultar l'escrit prèvia eliminació de les dades de tercers; si havia derivat efectivament la reclamació al DPDAP; si havia fet trasllat de la sol·licitud d'accés a la persona autora de l'escrit i si continuava com a personal en actiu de l'Hospital Universitari de la Vall d'Hebron, amb independència del seu règim laboral i, en aquest cas, quina relació laboral i jeràrquica existia entre l'autora de l'escrit i denunciant i la persona reclamant. Finalment, la GAIP demanava a l'ICS que aclarís si l'escrit objecte de reclamació estava a disposició de l'ICS, amb independència que s'hagués incorporat a l'expedient d'informació reservada incoat per la Direcció General de la Funció Pública, arran de l'activació del Protocol per assetjament laboral, o si només la Direcció General de la Funció Pública el podria aportar.
10. El 15 de febrer de 2021 l'ICS respon a la petició esmentada a l'antecedent anterior i informa que no ha comunicat l'ofertament de consulta de l'escrit a la persona reclamant atès que no van tramitar la petició com a sol·licitud d'accés a la informació pública i estan a l'espera de la decisió que pregui la GAIP en via de reclamació; que no ha derivat la

reclamació, ni la sol·licitud, al DPDAP; que no va fer trasllat de la sol·licitud a la persona afectada i que actualment no disposen de dades de contacte per a realitzar-li una notificació, ja que no continua com a personal en actiu a l'Hospital. Informa, igualment, que l'ICS té en el seu poder l'original de l'escrit que es reclama, ja que el què s'havia derivat a la DGFP n'era una còpia. I seguidament fa la consideració següent: "Caldria plantejar-se com cal aplicar el criteri de lliurament de informació d'aquell que n'és coneixedor o posseïdor en el cas de documents tramitats en un procediment incoat per un altre ens. En aquest sentit, si el que es vol és una còpia d'un document entenem que caldria aplicar el previst a l'art. 26 de la Llei 26/2010 i 53 de la Llei 39/2015 on es circumscriu el lliurament als documents continguts a expedients administratius i per aquest motiu caldria demanar la còpia esmentada a l'òrgan que l'ha tramitat i on es custodia l'expedient. En aquest sentit, l'òrgan instructor de l'expedient podria valorar la possible concurrència, entre d'altres, d'afectacions al dret a la intimitat i a la protecció de dades personals o a altres interessos legítims de les persones que apareixen identificades a l'expedient, malgrat no ho estiguin al document (amb la necessària valoració de la necessitat de donar o no trasllat de la SAIP a la denunciant o a altres tercers afectats), o la necessitat de mantenir el secret o la confidencialitat del procediment (tant pel que fa a la via administrativa com en cas que existís alguna actuació derivada d'aquesta, com seria l'existència de declaració judicial de secret de sumari en el marc d'un procediment judicial penal o de diligències d'investigació de la Fiscalia en el mateix context, etc.), o fins i tot la possible reobertura o tancament de l'expedient. En aquest sentit i, si bé l'ICS disposava de la còpia del document que [...] havia dirigit al Director de Recursos Humans de l'Hospital Universitari Vall d'Hebron i que aquest Hospital va derivar a la DGFP, cal insistir en què aquest escrit forma part d'un expedient administratiu que no ha tramitat aquest Institut i que quan l'ordenament jurídic reconeix el dret dels interessats a accedir a la documentació en poder de les Administracions Públiques, aquest dret es reconeix en relació amb els documents continguts en un concret expedient administratiu, essent l'òrgan responsable de la tramitació d'aquell procediment qui està cridat a fer-lo efectiu, precisament, perquè és aquell òrgan qui millor judici de valor i coneixement pot tenir de les circumstàncies concurrents i dels condicionants legals i materials que cal tenir en compte a l'hora de resoldre la sol·licitud d'accés. En conclusió, d'acord amb aquesta regulació relativa al dret a obtenir còpia dels documents que formen parts dels expedients administratius tramitats, i quant a la idoneïtat de la tramesa de la sol·licitud d'accés a la informació pública a l'organisme competent per a resoldre-la, aquest Institut considera que, malgrat la possessió d'una còpia de l'escrit de denúncia que esdevé el seu objecte en els termes de l'article 2 b) LTAIPBG, és del tot rellevant, als efectes de la millor resolució de la SAIP, tenir en consideració que aquest escrit no forma part de cap expedient tramitat per l'ICS,

essent un mer transmissor a la DGFP del document que es va dirigir inicialment al Director de Recursos Humans, al Director de l'HUVH i al Servei de Prevenció de Riscos Laborals. Per aquests motius, l'ICS considera i així defensa que existeixen sòlides raons, tant de legalitat com d'oportunitat, que aconsellen atribuir al Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública la competència per resoldre aquesta SAIP, en quant la DGFP era l'òrgan competent que va tramitar el procediment iniciat d'acord amb el protocol per a la prevenció, la detecció, l'actuació i la resolució de situacions d'assetjament psicològic laboral i altres discriminacions a la feina i, a diferència de l'ICS, és l'òrgan que disposa dels elements necessaris per valorar l'admissió a tràmit de la SAIP i els termes en què procedeix resoldre-la, ja que coneix els aspectes, elements i incidents que es van produir en la tramitació de l'expedient per assetjament laboral, i que l'ICS hores d'ara desconeix. Tot això, sens perjudici de posar de manifest que l'ICS, com no podia ser d'altra manera, atindrà a la decisió que al respecte la GAIP acordi prendre". També aporta el document de la denúncia registrada.

11. El 19 de febrer de 2021 la Comissió demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti l'informe previst per l'article 42.8 LTAIPBG atès que la informació sol·licitada conté dades de caràcter personal, i immediatament comunica a les parts l'ampliació del termini per resoldre que en deriva.
12. El 12 de març de 2021 l'APDCAT notifica a la GAIP el seu informe en relació amb la reclamació, el qual conclou que: "La persona reclamant té dret a accedir a tota la informació que sobre la seva persona figuri en l'escrit de denúncia sol·licitat, incloent l'origen de la informació i, per tant, la identitat de les persones que han facilitat informació sobre el reclamant (art. 15 RGPD). La persona reclamant ha de poder accedir a la informació que sol·licita, és a dir, còpia de l'escrit de denúncia que tingui relació amb la seva conducta com a persona denunciada, incloent la identificació amb nom i cognoms de la persona denunciant, i excloent de l'accés, la informació sobre altres dades de la persona denunciant o que permeti identificar també altres terceres persones denunciades".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP, contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública i admissibilitat de la reclamació.

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la

informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que es presenta en relació amb ja que es presenta en relació amb una sol·licitud d'informació adreçada a un subjecte obligat per l'LTAIPBG, d'acord amb l'article 3.1.b LTAIPBG.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". De la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

L'article 42.8 LTAIPBG preveu que, si la denegació de l'accés per part de l'Administració s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió haurà de sol·licitar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti informe sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades, i l'apartat 9 d'aquest mateix article preveu que el termini per resoldre pot ésser ampliat per quinze dies més en aquest cas, la qual cosa ha d'ésser notificada a totes les parts.

L'article 42, apartats 7 i 9 LTAIPBG disposa que la Comissió pot sol·licitar a l'administració reclamada els informes i dades que consideri necessàries per fonamentar les seves resolucions, i que aquesta petició permet ampliar per quinze dies més el termini per resoldre de què disposa la Comissió. Desplegant aquesta previsió legal, el Reglament de la Comissió disposa en els apartats 6 i 7 de l'article 33 RGAIP que la Comissió pot demanar a l'òrgan o entitat afectat les informacions que hagin estat sol·licitades quan el seu coneixement sigui necessari per a la resolució de les reclamacions, amb l'adopció de les mesures corresponents per garantir la reserva d'aquestes informacions, en la mesura que aquesta reserva sigui exigible, i que aquesta sol·licitud de dades, informes o d'altra informació permet ampliar el termini per a resoldre fins a un màxim de 15 dies més, la qual cosa ha d'ésser notificada a totes les parts abans que conclougui el termini per a resoldre.

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre l'objecte de la reclamació i la competència del Departament de Salut per tramitar i resoldre la sol·licitud d'informació

La reclamació es presenta indicant no haver rebut ni resposta de l'administració, ni la informació sol·licitada. L'ICS sosté, en canvi, que la reclamació es presenta després d'haver obtingut informació parcial, ja que de manera informal i prèvia a la reclamació, ja s'hauria informat a la persona reclamant que l'escrit existia i que s'havia derivat en el seu moment a la Direcció General de la Funció Pública per a la seva tramitació d'acord amb el Protocol per a la prevenció, la detecció, l'actuació i la resolució de situacions d'assetjament psicològic laboral i altres discriminacions a la feina, i que hauria emplaçat a la persona reclamant a una posterior conversa per donar-li més informació al respecte, però que malgrat aquest oferiment s'hauria formalitzat la reclamació l'endemà d'expirar el termini per resoldre la sol·licitud d'informació. Aquesta al·legació de l'ICS no pot limitar l'objecte de la reclamació ni qüestionar-ne la seva procedència, ja que si bé la comunicació directa i informal de la informació sol·licitada pot substituir vàlidament la resolució de la sol·licitud, d'acord amb l'article 33.8 LTAIPBG, aquesta forma simplificada de tramitar el procediment de sol·licitud d'informació exigeix que la informació es lliuri completa i sense restriccions (article 77.5 del Decret 8/2021, de 9 de febrer,

sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública), i en aquest cas, la informació que s'havia comunicat a la persona reclamant no només no era completa, sinó que ni tan sols parcialment era la que ell demanava (l'existència de l'escrit que l'ICS li comunica ja s'afirmava en el propi escrit de sol·licitud i el fet que la denuncia s'hagués derivat a la DGFP per si procedia iniciar les actuacions del protocol d'assetjament laboral tampoc és informació que la persona reclamant sol·licités). L'objecte de la seva sol·licitud era conèixer si l'escrit l'afectava directament i personalment, i en quins termes, i d'això la persona reclamant no en va obtenir cap informació abans de la reclamació.

L'ICS admet en el seu informe que la sol·licitud de la persona reclamant indicada a l'antecedent 2 no va ser adequadament tramitada com una sol·licitud d'accés a la informació pública, i que no ha estat fins a la comunicació de la reclamació a l'ICS que s'havia iniciat el procediment previst a l'LTAIPBG, començant per un intent de derivació al Departament de Polítiques Digitals i Administracions Públiques, al que l'ICS considera competent en aquest cas, amb l'argument que l'escrit objecte de reclamació no havia estat "elaborat ni generat per aquest Institut, que havia estat tramès a la DGFP i hores d'ara es conté en un expedient que es va tramitar per aquella direcció general d'acord amb el Protocol per a la prevenció, la detecció, l'actuació i la resolució de situacions d'assetjament psicològic laboral i altres discriminacions a la feina". Però, segons l'informe de l'ICS, el Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública va rebutjar la derivació, argumentant que el fet que l'escrit objecte de reclamació entrés en el registre d'un hospital de la xarxa de l'ICS determinava que fos l'ICS el competent per tramitar-la i resoldre-la. L'ICS, en la conclusió del seu informe, insisteix en la qüestió i demana a la GAIP que determini a qui li correspondria resoldre la sol·licitud objecte de reclamació o, si és la GAIP la que resol, que determini a qui li correspondria procedir al lliurament de la còpia de la denúncia sol·licitada i en quins termes. Ho fa en aquests termes: "En conclusió, l'ICS considera que l'escrit del Sr. XXX de data 10 de desembre de 2020 és una sol·licitud d'informació pública que procedeix sigui tramitada d'acord amb el procediment previst a la LTAIPBG, en aplicació de l'article 13 d) LPAC, i que en tenir com a objecte un escrit que no fou generat ni elaborat per l'ICS i que es va lliurar a la DGFP en aplicació del Protocol per a la prevenció, la detecció, l'actuació i la resolució de situacions d'assetjament psicològic laboral i altres discriminacions a la feina, donant origen i incorporant-se a un procediment administratiu tramitat per aquella direcció general i ja finalitzat, procedeix la seva derivació i resolució com a SAIP per part del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública, per tal que procedeixi a lliurar document en els termes que consideri oportuns, sens perjudici que finalment, i atesa la reclamació presentada, la GAIP, si així ho considera, determini qui procedeix que la resolgui o bé dicti en via de reclamació resolució expressa sobre el fons de la pretensió i la resolgui, prèvia pràctica dels tràmits procedimentals que consideri necessaris, determinat quina és l'entitat que ha de procedir al lliurament de còpia de la denúncia sol·licitada i ens quins termes."

En relació amb aquesta discrepància sobre l'òrgan competent per resoldre i amb la petició de l'ICS de què la GAIP s'hi pronunciï, cal fer les consideracions següents: com a qüestió prèvia, cal qüestionar la idoneïtat d'aquest debat en fase de reclamació, ja que, amb independència de si corresponia o no la derivació pretesa per l'ICS al DPDAP, o de si era o no competent el secretari general del DPDAP per resoldre la sol·licitud en tant que superior jeràrquic de la DGFP, el cert és que l'ICS no va comunicar a la persona interessada la derivació pretesa, interrompent així el termini per resoldre, de manera que en el moment de presentar la reclamació la sol·licitud ja havia quedat resolta per silenci. En tot cas, cal recordar que el què determina l'administració o entitat competent per tramitar la sol·licitud d'informació i per resoldre-la és la disponibilitat material de la informació (articles 30 i 32 LTAIPBG), sense que la competència estigui lligada a la regla d'autor, ni a la competència per instruir l'expedient al qual s'incorpora la informació, ni a la dependència orgànica del registre públic al qual s'hagi presentat la sol·licitud o la pròpia informació sol·licitada, i per tant, ni les al·legacions de l'ICS per inhibir-se del procediment amb base a què no hauria elaborat l'escrit que es reclama ni hauria conformat un expedient en la seva tramitació, ni les argumentacions del DPDAP fonamentant la competència de l'ICS pel fet que l'escrit que es reclama s'hauria presentat a un registre d'un hospital del seu àmbit organitzatiu, tenen cap rellevància als efectes de la derivació prevista a l'article 30 LTAIPBG, que només seria aplicable, d'acord amb els seus propis termes, "en el supòsit que la sol·licitud d'accés a la informació es dirigeixi a una entitat o òrgan administratiu que no disposi de la informació", que no és el cas.

El Dictamen 3/2016 de la GAIP ja va abordar aquesta qüestió en el seu FJ1 i va fer notar l'especificitat de la llei catalana apartant-se de la regla d'autor recollida a la normativa estatal, en aquests termes: "La llei estatal 19/2013, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE) sembla que obliga a efectuar aquesta derivació en dos supòsits diferents: quan la sol·licitud es refereixi a informació que no es trobi en poder del subjecte al qual s'adreça (article 19.1 LTAIPBGE), i quan "la informació objecte de la sol·licitud, encara que estigui en poder del subjecte al qual s'adreça, hagi estat elaborada o generada en la seva integritat o part principal per un altre" (article 19.4 LTAIPBGE). Això significa que, segons la llei estatal, les administracions no serien competents per tramitar i resoldre les sol·licituds d'accés a informació quan no tinguessin aquesta informació ni quan, tot i tenir-la, hagués estat elaborada o generada en la seva part principal per una altra Administració. La llei estatal dóna així preferència a l'Administració autora de la informació a l'hora de tramitar i resoldre les sol·licituds d'accés. L'Administració que té en el seu poder informació elaborada o generada per una altra no ha de demanar el parer d'aquesta, sinó que directament li ha de derivar la sol·licitud perquè sigui ella la que la tramiti i resolgui.

Aquest no és, tanmateix, l'enfocament de la llei catalana. L'article 30 LTAIPBG no ha recollit el segon –i controvertit– supòsit de derivació de l'article 19.4 LTAIPBGE, i només preveu

l'obligació de derivació en el cas que l'Administració que rep la sol·licitud no tingui en el seu poder la informació demanada: "En el supòsit que la sol·licitud d'accés a la informació es dirigeixi a una entitat o òrgan administratiu que no disposi de la informació, aquest ha de derivar-la a l'entitat o l'òrgan que en disposi, si el coneix, o a l'oficina responsable de la informació pública que correspongui, en un termini de quinze dies naturals, i comunicar al sol·licitant a quin òrgan s'ha derivat la sol·licitud i les dades per contactar-hi" (article 30.1 LTAIPBG; l'apartat segon del precepte regula el supòsit en què l'entitat o òrgan que disposa de la informació depèn o pertany a una Administració diferent d'aquella a la que s'ha adreçat la sol·licitud). L'article 27.3 LTAIPBG confirma aquest enfocament.

A Catalunya, per tant, les administracions que reben una sol·licitud d'accés a informació pública que tenen en el seu poder, estan obligades a tramitar-les i resoldre-les, fins i tot encara que es refereixin a informació elaborada o generada en la seva integritat o part principal per una altra Administració. Aquest enfocament de la llei catalana és coherent amb el concepte ampli d'informació pública manejat per l'article 2.b LTAIPBG (segons el qual és informació pública "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei") i té el seu fonament últim en la conveniència de possibilitar peticions paral·leles o successives de la mateixa informació a diferents administracions –amb la finalitat de completar-la o contrastar-la– i garantir així un major control ciutadà de l'activitat administrativa. També facilita la formulació de les sol·licituds d'informació per part de la ciutadania, així com la seva tramitació per part de les administracions que les reben, ja que sovint la informació demanada té procedències diverses i no és senzill ni raonable destriar-la en funció del seu origen".

Per tant, als efectes de restar obligat a la tramitació d'una sol·licitud d'informació d'acord amb el procediment regulat a l'LTAIPBG, no és rellevant ni quina administració és l'autora de la informació, ni l'adscripció del registre públic on s'ha presentat la sol·licitud, ni si la informació que es sol·licita està inclosa o no en un expedient administratiu, ni tampoc quin òrgan l'impulsa; el que és rellevant és si l'administració a la que s'adreça la sol·licitud d'informació disposa materialment de la informació sol·licitada, i tant l'ICS com la DGFP en disposen, de manera que qualsevol dels dos òrgans pot ser requerit per aportar-la per satisfer el dret d'accés, sens perjudici de les facultats de la unitat directiva de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de transparència per establir criteris corporatius per a la derivació, tramitació i resolució de les sol·licituds d'informació que puguin afectar més d'un òrgan i que assegurin que tots ells poden aportar al procediment els elements informatius de criteri que hagin de ser tinguts en compte per l'òrgan al que li correspongui resoldre-la, qüestió aquesta que clarifica i ordena el recent Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, no vigent encara en el moment de tramitar-se la sol·licitud.

De l'anterior es desprèn que l'ICS era competent per tramitar i resoldre la sol·licitud, en tant que tenia la carta a la seva disposició, sens perjudici que també ho hagués estat el DPDAP pel mateix motiu, i d'altra banda, que la reclamació manté l'objecte íntegre de la sol·licitud d'informació, considerant que la informació comunicada per l'ICS amb caràcter previ a ella no era adequada i congruent amb allò sol·licitat.

En no haver resolt l'administració la sol·licitud d'informació amb la formalitat requerida pel procediment regulat a l'LTAIPBG, ni haver-li comunicat la totalitat de la informació de manera informal, la sol·licitud va quedar resolta per acte presumpte, d'acord amb l'article 35 LTAIPBG, de manera que es va produir una estimació presumpta de la sol·licitud només en la part de la informació no afectada per cap límit legal a l'accés. Durant la tramitació de la reclamació, l'ICS ha fet palès el seu criteri d'estimar l'accés parcial a l'escrit reclamat, descartant que el límit relatiu al caràcter reservat de la informació pugi ser aplicable al cas ja que no seguia obert cap procediment d'investigació de la denúncia que en pogués resultar perjudicat si s'aixecava la reserva, i tenint en compte que, tot i que existeixen dades personals de tercers persones la protecció de les quals es veuria afectada amb l'accés, la persona reclamant hi havia renunciat, de manera que la reclamació no abastava aquesta informació. Ho expressa així "... aquesta Direcció Gerència considera pertinent l'atorgament del dret d'accés del Sr. XXXX a l'escrit de denúncia de 15 d'octubre de 2019 pels motius abans esmentats, als quals cal afegir que, en efecte, el reclamant surt esmentat en dues ocasions, tal i com pregunta expressament el Sr. XXX en el seu escrit, si bé l'escrit fa esment també a fets i conductes presumptament comeses per altres professionals i, per aquest motiu, en cas de considerar-se que procedeix donar accés a la informació sol·licitada, aquest accés entenem que hauria de ser parcial, sense cap dada personal dels professionals esmentats en l'escrit, així com dels seus càrrecs i altres dades i/o circumstàncies que permetin la identificació indirecta d'aquestes persones afectades, així com d'altres dades personals de la Sra. XXXX [l'autora de l'escrit de denúncia] amb l'excepció del seu nom, conegut pel propi reclamant.

No es pot ignorar, en aquest sentit, que el mateix recurrent, en l'escrit adjunt a la reclamació formulada davant la GAIP, admet la possibilitat d'obtenir una còpia del document prèvia ocultació de les dades de tercers i mantenint les seves, motiu pel qual prega que es procedeixi d'aquesta forma per tal de garantir el seu dret de defensa. Aquesta petició, que entenem en si mateixa delimita el petitum de la reclamació, entenem que hauria de portar a resoldre-la entenent no únicament que l'accés parcial impediria la comunicació de totes aquelles dades que identifiquen directa i indirectament totes aquelles persones que s'esmenten a l'escrit de denúncia".

De l'anterior es desprèn que la reclamació ha perdut parcialment el seu objecte ja que l'Administració no manté discrepància jurídica en relació amb l'accés a part de la informació

que es reclama, i fins i tot la proporciona en part, de manera que la primera qüestió plantejada a la sol·licitud d'informació de la què deriva aquest procediment (saber si la pròpia persona reclamant apareix esmentada en un escrit de denúncia per assetjament laboral presentat per una companya del servei mèdic) ha quedat satisfeta durant el procediment en haver informat l'ICS que, efectivament, hi surt al·ludit per dos cops, el que comporta que, en relació amb aquest punt, la reclamació hagi perdut sobrevingudament el seu objecte.

Quant a la segona part de la sol·licitud, l'ICS ha estimat extemporàniament, durant el procediment de reclamació, l'accés del reclamant a la informació que s'hi refereix i a la identificació de l'autora de l'escrit, el què no satisfà la pretensió del reclamant, que era obtenir-ne "còpia íntegra", petició que es manté en la reclamació com a pretensió principal i fonamentada en que altres companys del servei mèdic l'havien obtingut íntegre i sense anonimitzar, si bé és cert que en les al·legacions annexes a la reclamació, la persona reclamant admet com a pretensió subsidiària l'accés parcial, en aquests termes "Si, a pesar de la filtración de la copia íntegra del escrito de la Dra. XXXX a algún miembro del servicio de hematología, por parte de esa comisión se entendiera que es pertinente no obstante garantizar mi acceso al documento pero ocultando datos de terceros y manteniendo los míos, ruego se proceda de este modo para que mi derecho a la defensa quede debidamente asegurado." Cal qüestionar, doncs, que com afirma l'ICS en el seu informe, el petitum de la reclamació quedi limitat a l'accés parcial prèvia eliminació de les referències a terceres persones, ja que expressament es manifesta la voluntat preferent d'accedir-hi de forma íntegra i per tant, en aquest punt l'objecte de la reclamació es manté i és procedent que la Resolució s'hi pronunciï.

L'accés a les dades personals que contingui l'escrit objecte de reclamació s'ha d'avaluar aplicant els articles 23 i 24 LTAIPBG, que són el marc legal regulador de la cessió de dades personals quan es contenen en informació pública sobre la què s'exerceix el dret d'accés a la informació, tal i com expressament ho preveu tant la legislació de transparència en els articles citats, com la de protecció de dades personals (Disposició addicional segona de la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, LOPDGDD). Aquesta regulació estableix un règim jurídic d'accés diferenciat en funció de la categoria de dades personals y de la persona que n'és titular. Així, l'article 23 LTAIPBG estableix un règim general d'exclusió de l'accés en cas de dades de caràcter sensible, que només queda excepcionat en cas que s'aporti el consentiment exprés de la persona afectada. Per tant, l'accés a dades personals relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, així com les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública de l'infractor, totes elles associades a una persona identificada directament, o que pugui resultar identificable indirectament, queda supeditat al consentiment de la persona afectada, que ha d'aportar la que en sol·licita l'accés.

Quant a les dades pròpies, és a dir, les dades personals associades a la pròpia persona que en demana l'accés, l'article 24.3 LTAIPBG estableix que s'han de regir per les disposicions aplicables de la normativa de protecció de dades personals. La remissió legal s'han d'entendre feta, doncs, a l'article 15 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades), en endavant RGPD, el qual disposa que:

“1. El interesado tendrá derecho a obtener del responsable del tratamiento confirmación de si se están tratando o no datos personales que le conciernen y, en tal caso, derecho de acceso a los datos personales y a la siguiente información:

- a) los fines del tratamiento;
- b) las categorías de datos personales de que se trate;
- c) los destinatarios o las categorías de destinatarios a los que se comunicaron o serán comunicados los datos personales, en particular destinatarios en terceros u organizaciones internacionales;
- d) de ser posible, el plazo previsto de conservación de los datos personales o, de no ser posible, los criterios utilizados para determinar este plazo;
- e) la existencia del derecho a solicitar del responsable la rectificación o supresión de datos personales o la limitación del tratamiento de datos personales relativos al interesado, o a oponerse a dicho tratamiento;
- f) el derecho a presentar una reclamación ante una autoridad de control;
- g) cuando los datos personales no se hayan obtenido del interesado, cualquier información disponible sobre su origen;
- h) la existencia de decisiones automatizadas, (...).

2. (...)

3. El responsable del tratamiento facilitará una copia de los datos personales objeto de tratamiento. (...)

4. El derecho a obtener copia mencionado en el apartado 3 no afectará negativamente a los derechos y libertades de otros.”

D'aquest precepte es desprèn que la normativa aplicable a l'accés d'una persona física a les seves pròpies dades personals reconeix i empara de manera expressa el seu dret a conèixer si s'estan tractant dades de la pròpia persona, i si és així, a accedir-hi i a obtenir-ne còpia, el què

encaixa perfectament amb la petició d'informació objecte de reclamació, que demana això mateix en la part que afecta a la persona reclamant.

Ara bé, la reclamació demana com a pretensió principal obtenir còpia íntegra de l'escrit, el què comporta accedir a dades personals de terceres persones diferents de la reclamant: en tot cas, les de l'autora de l'escrit i les de la persona destinatària, i les dades de terceres persones a les què l'escrit de denúncia fa també referència. Les dades personals de la persona destinatària de l'escrit (nom i cognoms, càrrec, dades de contacte), en tant que dades merament identificatives de personal al servei de les administracions públiques, no han de ser anonimitzades per aplicació de l'article 24.1 LTAIPBG i 70.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública.

Pel que fa a les dades personals identificatives de l'autora de l'escrit (nom i cognoms o càrrec) quedarien incloses en el règim de l'article 15 RGPD, en tant que identificarien la font de les dades personals objecte d'accés; certament, no se li ha pogut fer trasllat de la sol·licitud ni de la reclamació, per manca de dades de contacte, però tanmateix és una informació que ja coneix i aporta per la pròpia persona reclamant, de manera que l'accés que es reclama no afectaria ni la seva protecció ni suposaria cap dany en la privacitat d'ella. Nogensmenys, escau advertir que l'article 15 RGPD només s'aplica a la identificació de la font, i per tant, no s'hi inclou en aquest règim d'accés a dades pròpies qualsevol altra informació personal de l'autora que es contingui en l'escrit, a la què correspondrà aplicar l'article 23 LTAIPBG si fa referència a la seva salut o altres categories sensibles de dades personals, o bé el règim de ponderació de l'article 24.2 LTAIPBG, d'acord amb els criteris que seguidament s'esmentaran.

A la resta de dades personals, de l'autora o de tercers afectats, correspon aplicar-hi el règim d'accés ponderat previst a l'article 24.2 LTAIPBG, amb base a les circumstàncies que l'esmentat precepte estableix de forma no taxativa: temps transcorregut, finalitat específica de l'accés, dades de menors o afectació de la seguretat de les persones, aplicant els principis generals establerts en la mateixa llei: aplicació restrictiva del límit en benefici del dret d'accés (article 20.2 LTAIPBG) de forma proporcional a la seva finalitat i atenent a la concurrència d'un interès públic superior (article 22.1 LTAIPBG). Nogensmenys, caldrà tenir en compte el principi de minimització en el tractament de les dades personals previst a l'article 5.1.c de l'RGPD, d'acord amb el qual el tractament (o cessió) de dades personals serà lícit en la mesura en què les dades siguin adequades, pertinents i limitades al que és necessari en relació amb la finalitat per a la qual es cedeixen. Per tant, tenint en compte que la finalitat de l'accés és la defensa dels drets de la persona reclamant de les acusacions i denúncies formulades contra ell, resultaran adequades les dades personals rellevants i pertinents per a la seva defensa, i esdevindran excessives i contràries al principi de minimització les dades personals de tercers

contingudes a l'escrit que no siguin rellevants i adequades per assolir aquesta finalitat de pròpia defensa.

De l'exposat en resulta que no es pot estimar la pretensió d'accés a l'escrit íntegre, resultant adequat a dret estimar parcialment l'accés a l'escrit prèvia eliminació de les dades personals de categoria sensible que hi apareguin associades a qualsevol persona identificada o identificable diferent de la reclamant, d'acord amb l'article 23 LTAIPBG, així com de la informació personal associada a l'autora de l'escrit diferent de la seves dades identificatives, i de la informació personal associada a terceres persones identificades directament en l'escrit o que puguin ser identificables de manera indirecta.

Aquest pronunciament coincideix amb el criteri manifestat per l'APDCAT en l'informe emès a requeriment d'aquesta Comissió en relació amb l'adequació de l'accés a la informació reclamada a la normativa de protecció de dades personals, que parcialment es transcriu a continuació: "L'afectació a la privacitat de la persona denunciant podria ser apreciable respecte a informacions que aquesta persona hagués fet sobre si mateixa, però no pel que fa a la informació facilitada sobre fets o conductes que s'atribueixen al reclamant, s'hagi instruït expedient disciplinari o no, i en aquest sentit, el dret a la protecció de dades de la persona denunciant no hauria de suposar una limitació al dret d'accés de la persona reclamant a la informació que s'hi conté referida a la persona reclamant o a la identificació amb nom i cognoms de la persona mateixa persona denunciant.

(...) D'acord amb això, no hi hauria problemes, des del punt de vista de la protecció de dades, en donar a la persona reclamant accés a la informació que faci referència a la seva persona i que consti en l'escrit de denúncia sol·licitat, inclosa la identitat de la persona denunciant.

(...) El principi de minimització de dades (art. 5.1.c) RGPD) exigeix que tot tractament de dades que es dugui a terme, com ara la comunicació o accés a dades personals, es limiti a les dades mínimes necessàries per assolir la finalitat pretesa amb el tractament.

Això, porta a concloure, als efectes de la ponderació de l'article 24.2 LTC que cal fer prevaldre en aquest cas el dret a la protecció de dades d'aquestes terceres persones i limitar l'accés del reclamant a aquestes dades personals de tercers que constin en la documentació sol·licitada, atès que la mateixa persona reclamant manifesta no tenir interès en conèixer la identitat d'aquestes terceres persones.

Vistos els termes de la reclamació, atès que no resulta necessari ni justificat l'accés del reclamant a la informació o dades referides a terceres persones que puguin constar a l'escrit de denúncia, com ara dades referides a les pròpies circumstàncies personals, laborals o professionals, etc., d'aquestes persones, s'haurà de destriar aquesta informació del document a la que sí ha de poder accedir el reclamant sobre aquestes terceres persones (identificació).

En qualsevol cas, cal fer notar que atès el context en què es produeix la denúncia (àmbit laboral) i els fets que a la denúncia s'atribueixen a aquestes persones (fets relacionats amb assetjament laboral per part d'aquestes persones), és previsible que malgrat eliminar la identificació aquestes segueixin essent plenament identificables per part de la persona reclamant. Per això caldria eliminar no només les seves dades identificatives, sinó qualsevol altra informació que pugui permetre identificar-les.

Per tot l'exposat, cal concloure que respecte la informació que no formi part de categories especials de dades, el reclamant ha de poder accedir a la informació que sol·licita, és a dir, còpia de l'escrit de denúncia que tingui relació amb la seva conducta com a persona denunciada, incloent la identificació amb nom i cognoms de la persona denunciant, i excloent de l'accés, la informació sobre altres dades de la persona denunciant o que permeti identificar també altres terceres persones denunciades.

Conclusió

La persona reclamant té dret a accedir a tota la informació que sobre la seva persona figuri en l'escrit de denúncia sol·licitat, incloent l'origen de la informació i, per tant, la identitat de les persones que han facilitat informació sobre el reclamant (art. 15 RGPD).

La persona reclamant ha de poder accedir a la informació que sol·licita, és a dir, còpia de l'escrit de denúncia que tingui relació amb la seva conducta com a persona denunciada, incloent la identificació amb nom i cognoms de la persona denunciant, i excloent de l'accés, la informació sobre altres dades de la persona denunciant o que permeti identificar també altres terceres persones denunciades”.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció

dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal electrònic de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 18 de març de 2021, resol per unanimitat:

1. Declarar perdut parcialment l'objecte de la reclamació en relació amb el primer punt de la sol·licitud d'informació de la què deriva, amb la manifestació feta durant aquest procediment de què la persona reclamant surt al·ludida per dos cops a l'escrit de denúncia.
2. Estimar parcialment la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir còpia parcial de l'escrit de denúncia en la què hi constin les referències completes a la seva persona, eliminant-ne prèviament les dades personals de categoria sensible que hi apareguin associades a qualsevol persona identificada o identificable diferent de la reclamant, d'acord amb l'article 23 LTAIPBG, així com a la informació personal associada a l'autora de l'escrit diferent de la seves dades identificatives, i la informació personal associada a terceres persones, identificades directament en l'escrit o que puguin ser identificables de manera indirecta.
3. Requerir a l'Institut Català de la Salut a que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies, i a informar, en aquest mateix termini, a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment. Igualment, demanar a l'Institut Català de la Salut que traslladi aquesta Resolució a l'Hospital Universitari Vall d'Hebron.

4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 23/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.